

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

den paragraf, som indeholdt forbud mod eksklusivaftaler, boykot, ydelse af særrabat, særpriser, bonus o. s. v. Jeg finder, at der her er tale om en væsentlig forringelse af det oprindelige forslag, idet netop sådanne aftaler, vedtagelser og bestemmelser vil kunne virke særlig konkurrencebegrænsende og hemmende for den erhvervsfrihed, som det iøvrigt er lovens formål at fremme. Man må så håbe, at det værn mod misbrug i denne henseende, som udvalgets betænkning henviser til, nemlig monopoltilsynets almindelige beføjelser efter lovens bestemmelser og den praksis, der på grundlag af almindelige retsgrundsætninger har udviklet sig ved domstolene, vil vise sig tilstrækkeligt effektivt overfor eksklusivaftaler m. v.

Jeg tror, at den vigtigste nydannelse i den kommende lov er den foreslåede bestemmelse vedrørende det, vi populært kalder de faste bruttopriser, de faste bruttoavance, bestemmelsen om, at aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der fastsætter mindstepris eller mindsteavance, ved videre salg i efterfølgende omsætningsled ikke må håndhæves, medmindre monopoltilsynet har godkendt de pågældende aftaler m. v.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte, hvad der var meningen hermed. Meningen må jo være at fastslå, at sådanne bestemmelser eller aftaler, så længe tilsynets godkendelse ikke foreligger, kun vil være vejledende. Det vil sige, at håndhævelse af faste bruttopriser kun undtagelsesvis kan finde sted. I betænkningen er angivet en række eksempler på vægtige grunde, der kan medføre, at monopoltilsynet kan godkende aftaler om faste bruttopriser, men det må være en selvfølge, at monopoltilsynet ved behandlingen af disse sager skal lægge hovedvægten på spørgsmålet om, hvorvidt der i de pågældende tilfælde vil kunne spares omkostninger og opnås billigere priser, hvorimod snævrere forretningsmæssige interesser må træde i baggrunden.

Ændringsforslagene nr. 14 og nr. 16 rummer de beføjelser, der foreslås tillagt monopoltilsynet med henblik på imødegåelse af skadelige virkninger af konkurrencebegrænsende forhold. Jeg er ked af, at det ikke har været muligt at bevare forslaget bestemmelse om indskriden over-

for forhold, der kan medføre urimelig fortjeneste, men at der nu alene anføres urimelige priser og forretningsbetingelser. Imidlertid må vi slå fast, at hensigten hermed, som det er anført i betænkningen, og som det er understreget af flere af de ærede medlemmer her i dag, alene er at forenkle affattelsen og ikke at røre ved bestemmelsernes realitet. I denne forbindelse kan jeg også pege på, at den af udvalget nu tiltrådte formulering er i overensstemmelse med formuleringen i den gældende pris-aftalelov, og at man i praksis ikke kan være i tvivl om, at såfremt avancen er urimelig, vil prisen også være det, en betragtning, der ligeledes er anført i betænkningen i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

Det er en forringelse, at vi må give afkald på den oprindeligt foreslåede bestemmelse om, at monopoltilsynet er berettiget til at tage virksomhedens hele økonomiske stilling i betragtning i de tilfælde, hvor omkostninger og avance for den enkelte vare eller ydelse ikke kan bedømmes med tilstrækkelig sikkerhed. Det mildner dog, at udvalget i betænkningen netop har peget på, at i tilfælde, hvor omkostningerne i en virksomhed ikke med rimelig sikkerhed kan fordeles på de enkelte varer, skal dette ikke udelukke tilsynet fra at skønne over rimeligheden af prisberegningen for hver enkelt vare.

Bestemmelsen i § 13, stk. 3, om, at der i visse tilfælde kan pålægges en virksomhed leveringspligt, er til gengæld et væsentligt fremskridt i forhold til den tidligere lovgivning på dette område. Selvom det er en selvfølge, at denne beføjelse må udøves med stor varsomhed, mener jeg, dens medtagelse i loven er bydende nødvendig overfor de mest grelle tilfælde af boykot. Når det ikke har været muligt at gennemføre det oprindelige forslag om mærkning eller skiltning med pris, sammensætning, vægt eller mål, finder jeg, det er af stor betydning, at monopoltilsynet, som det nu vil blive tilfældet, dog får mulighed for at foreskrive mærkning eller skiltning med pris på nødvendige forbrugsvarer, for hvilke der indenfor den vedkommende branche ikke i rimeligt omfang finder en sådan mærkning eller skiltning sted.

Den ærede ordfører for det konservative parti (Weikop) var inde på spørgsmålet om